

DECRET Nr. 24 din 31 ianuarie 1970 *** Republicat

privind urmărirea și judecarea unor infracțiuni, depunerea unei cauțiuni și înlocuirea, în anumite cazuri, a executării pedepsei închisorii prin obligarea la plata unei amenzi

EMITENT

• CONSILIUL DE STAT

Publicat în **BULETINUL OFICIAL NR. 116 din 1 octombrie 1971**

Data intrării în vigoare 01-10-1971

Abrogat de LEGE Nr. 108 din 3 octombrie 1992 la data 08-10-1992

Notă *) Republicare în temeiul [art. III din Decretul nr. 309/1971](#).

[Decretul nr. 24/1970](#) a fost publicat în Buletinul Oficial nr. 3 din 31 ianuarie 1970.

Articolul 1

În procesul penal în care este învinuit sau inculpat un străin care nu are domiciliul în România, pentru o infracțiune săvârșită pe teritoriul țării și pedepsită de lege cu închisoare de cel mult 10 ani, cu excepția infracțiunilor contra securității statului și a infracțiunilor de ucidere din culpa, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, urmărirea penală se va efectua în cel mult 10 zile, organul de cercetare fiind obligat să înainteze dosarul procurorului în acest termen. Procurorul procedează la verificarea lucrărilor urmăririi penale și se pronunță în cel mult 2 zile de la primirea dosarului, iar în cazul în care dispune trimiterea în judecată înaintează dosarul, în același termen, instanței de judecată.

Efectuarea urmăririi penale poate fi prelungită de procurorul general cu cel mult 5 zile.

Articolul 2

Președintele instanței fixează termenul de judecată, care nu poate depăși 5 zile de la data primirii dosarului, și ia toate măsurile pentru ca judecata să se facă în cel mult 10 zile de la aceeași dată. Instanța este obligată să se pronunțe asupra cauzei în ziua în care s-au încheiat dezbaterile și să redacteze hotărârea în cel mult 24 de ore de la pronunțare.

Articolul 3

În caz de declarare a recursului, dosarul cauzei se înaintează instanței de recurs în următoarele 24 de ore de la expirarea termenului de recurs.

Judecarea recursului se face în termen de cel mult 3 zile de la primirea dosarului.

Articolul 4

Inculpatul arestat preventiv este adus la judecata și la pronunțarea hotărârii. În celelalte cazuri, citația trebuie să fie iminată inculpatului cu cel puțin 24 de ore înaintea termenului de judecată fixat, iar copia de pe dispozitivul hotărârii în cel mult 24 de ore de la pronunțare.

Articolul 5

Termenele de judecată prevăzute în art. 2 alin. 1 și art. 3 alin. 2 pot fi prelungite de ministrul justiției cu câte cel mult 5 zile.

Articolul 6

Dacă pentru punerea în mișcare a acțiunii penale este necesară plângerea prealabilă, aceasta se adresează organului de urmărire penală.

În caz de indivizibilitate sau conexitate, dacă procedura prevăzută în prezentul decret se aplică numai unora dintre fapte ori unora dintre infractori, iar disjungerea nu este posibilă, urmărirea și judecata se efectuează potrivit dispozițiilor codului de procedura penală.

Articolul 7

Dispozițiile art. 1-6 se completează cu prevederile codului de procedura penală.

Articolul 8

În cazul în care învinuitul sau inculpatul cere, urmărirea și judecata se efectuează numai potrivit dispozițiilor codului de procedura penală.

Cererea poate fi făcută oricând în fața organului de urmărire penală. Asupra acestei cereri se poate reveni în fața primei instanțe până la primul termen la care părțile sînt legal citate și procedura este îndeplinită.

Dacă urmărirea penală s-a efectuat după procedura prevăzută în prezentul decret, inculpatul poate cere în fața primei instanțe, până la termenul prevăzut în alin. 2, ca judecata să se efectueze numai potrivit dispozițiilor codului de procedura penală. Asupra acestei cereri nu se poate reveni.

Organul de urmărire penală și instanța de judecată sînt obligate să aducă la cunoștința învinuitului sau, după caz, inculpatului, prevederile alineatelor precedente.

Articolul 9

În procesul penal în care este învinuit sau inculpat o persoană dintre acelea prevăzute în art. 1, pentru o infracțiune săvârșită pe teritoriul României și pedepsită de lege cu închisoare de cel mult 10 ani, procurorul în faza urmăririi penale sau judecătoria ori tribunalul care judeca în prima instanță poate încuviința, la cererea învinuitului sau inculpatului, depunerea unei cauțiuni care să asigure, în caz de condamnare, executarea pedepsei, plata despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare.

Cauțiunea pentru asigurarea executării pedepsei se stabilește prin apreciere, în raport cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită și cu pericolozitatea acesteia, fixindu-se ca echivalent al unei zile de închisoare o sumă de la 25 la 300 lei. Cauțiunea pentru asigurarea plății despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare se stabilește în raport cu datele aflate în dosarul cauzei.

Dacă strainul a contractat o asigurare de răspundere civilă, garantarea plății despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare, stabilite în condițiile alineatului precedent, se poate face printr-o declarație a Administrației Asigurărilor de Stat, în nume propriu sau în calitate de mandatară a unei organizații de asigurare din străinătate cu privire la plata acestor sume, în acest din urmă caz cu obligația de a urmări executarea garanției.

Articolul 10

Împotriva ordonanței date de procuror se poate face plîngere. Plîngerea se rezolvă de procurorul șef al unității, iar în cazul cînd ordonanța este data de procurorul șef, plîngerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

Încheierea instanței poate fi atacată separat cu recurs.

Cererile prevăzute în alineatele de mai sus se soluționează cu precădere.

Articolul 11

Dacă împotriva învinuitului sau inculpatului căruia i s-a încuviințat depunerea cauțiunii au fost luate măsuri preventive, procurorul sau instanța va dispune, prin ordonanță ori încheiere, după caz, revocarea acestor măsuri după primirea chitanței de depunere a cauțiunii și, dacă este cazul, a declarației asigurătorului.

Articolul 12

În cazul condamnării la pedeapsa închisorii de cel mult 10 ani a unui străin care nu are domiciliul în România și a săvîrșit infracțiuni pe teritoriul țării, instanța poate dispune înlocuirea executării pedepsei prin obligarea la plata unei amenzi.

Amenda care înlocuiește executarea pedepsei se stabilește fixindu-se ca echivalent al unei zile de închisoare o sumă de la 25 la 300 lei. Cuantumul amenzii se stabilește, după caz, pentru întreaga pedeapsă pronunțată sau pentru restul pedepsei de executat.

Articolul 13

Înlocuirea executării pedepsei închisorii poate fi dispusă, la cererea inculpatului, de judecătoria sau tribunalul care judeca pricina în prima instanță, prin sentința de condamnare.

În caz de neîndeplinire a obligației de plată a amenzii care înlocuiește executarea pedepsei ori a despăgubirilor civile sau a cheltuielilor judiciare, instanța de executare procedează la punerea în executare a pedepsei închisorii, precum și a celorlalte dispoziții din hotărîrea de condamnare, în condițiile prevăzute de lege.

Dispozițiile art. 9 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 14

Înlocuirea executării pedepsei închisorii poate fi dispusă și după rămînerea definitivă a hotărîrii de condamnare, înainte de a se fi început executarea pedepsei sau în timpul executării acesteia, de instanța de executare sau, după caz, de instanța în a cărei rază teritorială se afla locul de deținere, corespunzătoare în grad instanței de executare.

Sesizarea instanței se face prin cererea condamnatului, care trebuie să facă dovada că a plătit integral despăgubirile civile și cheltuielile judiciare la care a fost obligat prin hotărîrea de condamnare. Dispozițiile art. 9 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Condamnatul se citează cînd instanța considera necesar. Condamnatul arestat este citat în toate cazurile și este adus la judecata cînd instanța considera necesară prezenta acestuia.

Sentința este supusă recursului.

În cazul în care cererea condamnatului a fost introdusă înainte de începerea executării pedepsei, instanța de executare poate dispune suspendarea executării pedepsei pînă la soluționarea definitivă a cererii.

Dacă s-a dispus înlocuirea executării pedepsei, dispozițiile art. 13 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Dacă înlocuirea executării pedepsei a fost dispusă în timpul executării pedepsei, condamnatul este pus în libertate după depunerea la instanța a chitanței de achitare a amenzii.

Articolul 15

În cazul în care s-a depus o cauțiune, iar hotărîrea de condamnare prin care s-a pronunțat pedeapsa închisorii nu poate fi pusă în executare deoarece condamnatul a părăsit țara, instanța dispune din oficiu, fără citarea condamnatului, înlocuirea executării pedepsei.

Sentința este supusă recursului.

Articolul 16

În toate cazurile, la rezolvarea cererii de către instanța, precum și atunci când instanța dispune din oficiu înlocuirea executării pedepsei, participarea procurorului este obligatorie.

Articolul 17

În cazul în care s-a depus o cauțiune și ulterior s-a dispus scoaterea de sub urmărire sau încetarea urmăririi penale, ori s-a pronunțat încetarea procesului penal sau achitarea, ori condamnatul a început executarea pedepsei, iar cel care a depus cauțiunea nu a fost obligat să plătească despăgubiri civile și cheltuieli judiciare, procurorul sau instanța, prin ordonanța sau hotărîre, dispune restituirea cauțiunii.

Dacă cel care a depus cauțiunea a fost condamnat la amenda penală sau obligat la plata amenzii care înlocuiește executarea pedepsei închisorii, la despăgubiri civile ori cheltuieli judiciare, iar suma depusa drept cauțiune depășește cuantumul acestora, procurorul sau instanța, prin ordonanța sau hotărîre, dispune ca diferența să se restituie celui în drept.

Articolul 18

Sumele datorate drept cauțiune sau amenda care înlocuiește executarea pedepsei se depun la Banca Română de Comerț Exterior în lei proveniți din schimb de valută făcut în acest scop la cursurile în vigoare pentru operațiunile necomerciale. Tot astfel se va proceda și privitor la sumele datorate drept despăgubiri civile și cheltuieli judiciare, afară de cazul în care Administrația Asigurărilor de Stat a garantat plata în nume propriu.

Restituirea sumelor, în cazurile prevăzute de art. 17, se va face în valută la cursul la care s-a efectuat schimbul în lei pentru depunerea lor.

Articolul 19

În cazul în care executarea pedepsei închisorii a fost înlocuită cu obligarea la plata unei amenzi, termenul de reabilitare curge de la data achitării amenzii.

Articolul 20

Sînt considerați străini în sensul prezentului decret cetățenii străini și persoanele fără cetățenie.

Articolul 21

Dispozițiile prezentului decret se aplică și în cauzele care se afla în curs de urmărire sau judecata, precum și în cele soluționate prin hotărîri definitive.

Articolul 22

Decretul nr. 330/1966 privind înlocuirea executării unor pedepse privative de libertate se abroga.
